

بررسی واژه‌های شبه‌گزاره در زبان روسی و طرز بیان آن در زبان فارسی

حسین لسانی

دانشیار دانشکده زبان‌های خارجی دانشگاه تهران

تاریخ وصول: ۸۴/۹/۲

تاریخ تأیید نهایی: ۸۴/۱۱/۲۳

چکیده

در زبان روسی به واژه‌ای که به تنهایی و یا به کمک واژه‌های دیگر بتوانند نقش گزاره را ایفا نماید، شبه‌گزاره (словा категории состояния) می‌گویند. واژه‌های شبه‌گزاره در زبان روسی کلماتی هستند که نهاد واقعی جمله را معمولاً در حالت بهای (дательный падеж) قرار می‌دهند. در این گونه جملات، در صورتی که فعل همراه با شبه‌گزاره، بکار رفته باشد، تحت تأثیر خاصیت نحوی شبه‌گزاره، فعل جمله به صورت مصدر بیان می‌شود. در زبان روسی شبه‌واژه می‌تواند قید و یا اسم باشد. کاربرد قید در این گونه ساختارها متداول‌تر از اسم است. شبه‌واژه را در زبان روسی بسیاری از زبان‌شناسان جزء اجزای سخن (часть речи) محسوب می‌کنند. معادل ساختارهایی که دارای شبه‌گزاره می‌باشند، در زبان فارسی معمولاً ساختار مستدلایه، مستند و فعل ربطی است. در زبان فارسی قید به هیچ وجه نمی‌تواند جانشین گزاره شود، به همین علت نقش قید زبان روسی، در صورتی که نقش گزاره را ایفا کند، با قید زبان فارسی که به هیچ وجه این نقش را ایفا نمی‌کند، متفاوت است. برخی از زبان‌شناسان، شبه‌گزاره را بسیار وسیع بررسی می‌نمایند و واژه‌های بسیاری را جزء این گروه محسوب می‌کنند. در برابر عده‌ای از زبان‌شناسان شبه‌گزاره را بسیار محدود مورد مطالعه قرار می‌دهند و برخی نیز فقط قید را جزء این دسته از واژه‌ها قلمداد می‌کنند.

واژه‌های کلیدی: جملات تک عضوی، جملات دو عضوی، شبه‌گزاره، مستدلایه، مستند، فعل ربطی

مقدمه

از اوایل قرن نوزدهم در کتاب‌های دستور زبان روسی در مورد کلماتی بحث می‌شود که بین اسم و فعل قرار گرفته‌اند و عمدتاً وضعیت جسمی انسان را بیان می‌کنند. این واژه‌ها در نقش گزاره یا در ترکیب گزاره ظاهر می‌شوند و در حالت‌ها (падежи) تغییر نمی‌کنند. در زبان روسی قید بیشتر از سایر اجزای سخن می‌تواند نقش شبه‌گزاره را ایفا کند یا در ترکیب گزاره وارد شود. قید در زبان روسی از لحاظ نحوی می‌تواند دو نقش عمدی را در جمله ایفا کند: الف- نقش قیدی، ب- نقش شبه‌گزاره

۱- Он хорошо рассказывает.

نقش قیدی

۱- او хорошتعريف می‌کند.

نقش قیدی

۲- Ему плохо.

نقش گزاره

۲- (او) плох بد است.

مستدلایه مسند فعل ربطی

گاهی صفت کوتاه ختنی که از لحاظ شکل ظاهری هیچ فرقی با قید یا برخی از شبه‌گزاره‌ها ندارد، می‌تواند در بعضی از ساختارها نقش گزاره را ایفا کند. با توجه به این که این گونه ساختارها دارای نهاد می‌باشند، به راحتی می‌توان فهمید که این واژه قید نیست و می‌تواند صفت کوتاه یا واژه دیگری باشد. مثال:

Это занятие скучно.

نقش گزاره گروه نهادی

در زبان فارسی تشخیص قید از سایر اجزای سخن به راحتی امکان‌پذیر است. محمد جواد شریعت در مورد علامت مشخصه قید می‌نویسد، «در زبان فارسی قید را می‌توان، بدون این که در معنی جمله تغییر ایجاد شود، از جمله حذف کنیم». (شریعت، ۱۳۷۹، ص ۲۹۹). مثال: او سریع می‌دود. او می‌دود.

به نظر می‌رسد چنین مشخصه‌ای را بتوان در مورد تمام قیود در زبان‌های مختلف تعمیم داد. در صورتی که قید در زبان روسی نقش شبه‌گزاره را، به عهده داشته باشد، حذف آن معمولاً میسر نمی‌باشد. مثال: Ему хорошо

فرشیدورد در کتاب گفتارهایی درباره دستور زبان فارسی قید را چنین توصیف می‌کند:

«قید کلمه‌ای است مضمون جمله یا فعل یا صفت یا قید یا گروه وصفی یا قیدی و یا هر کلمه دیگر به جز اسم و جانشین اسم را مقید کند و چیزی به معنی آن بیفزاید....». (فرشیدورد، ۱۳۷۸، ص ۲۳۳).

با توجه به تعریف قید از نقطه نظر فرشیدورد یا هر زبانشناس دیگر، به خوبی متوجه می‌شویم که هیچگاه قید نمی‌تواند به تنها بی در زبان فارسی نقش گزاره را ایفا کند. البته قید می‌تواند با فعل یا با مستند نقش گروه گزاره را ایفا کند.

مهیار در فرهنگ دستوری این‌گونه قیود را قیدهای فعلی یا مستندی نامگذاری می‌کند (مهیار، ۱۳۷۶، ص ۱۹۶). در هر صورت آن نقشی را که قید به عنوان واژه شبه‌گزاره می‌تواند در زبان روسی به عهده داشته باشد، اما در زبان فارسی به هیچ وجه نمی‌تواند ایفا کند. به عبارت دیگر در زبان فارسی اصطلاحی به نام شبه‌گزاره، که نقش معادل را ایفا کند، وجود ندارد.

بلاشاپکوا در تعریف شبه‌گزاره از دیدگاه شربا و وینوگرادف می‌نویسد، برخی از واژه‌ها با توجه به نقش نحوی خود می‌توانند در جملات مختلف، نقش‌های نحوی متعددی به عهده داشته باشند. مثال:

1- Грех – беда

گزاره نهاد

گناه بدبختی است.

مستندالیه مستند فعل ربطی

2- Над старостью смыться грех.

مستندالیه متهم مستند فعل ربطی شبه گزار نهاد متهم

(بلاشاپکوا، ۲۰۰۳، ص ۵۹۲)

با دقت در مثال‌های شماره ۱ و ۲ متوجه می‌شویم، که این‌گونه ساختارهای زبان روسی نیز، در زبان فارسی با ساختاری بیان می‌شوند که از مستندالیه، مستند و فعل ربطی تشکیل شده است.

برخی از زبانشناسان آکادمی علوم در کتاب دستور زبان روسی در وصف شبه‌گزاره می‌نویسند، نقش واژه‌هایی که به جای گزاره جمله قرار می‌گیرند، خیلی نزدیک به نقش صفات کوتاه و صفات فعلی مفعولی کوتاه است (страдательные причастия краткой формы).

(آکادمی علوم، ۱۹۸۲، ص ۷۰۵).

عده‌ای دیگر از زبان‌شناسان مانند لکانت، جملات شبه‌گزاره را بسیار محدود بررسی می‌کنند و عقیده دارند فقط قیود هستند که می‌توانند این نقش را به عهده بگیرند (لکانت، ۲۰۰۴، ص ۲۶۵).

زبان‌شناس معروف شاخماتف، قیودی که نقش شبه‌گزاره را به عهده دارند، جزء اجزای سخن محسوب نمی‌کند. شاخماتوف عقیده دارد، با توجه به این که کلمات شبه‌گزاره می‌توانند با فعل‌های کمکی دارای زمان باشند، بهتر است آن‌ها را در زمرة افعال قلمداد کیم. مثال:

Ему надо было....., ему надо будет....

شربا اولین زبان‌شناسی است که واژه‌های شبه‌گزاره را جزء اجزای سخن به حساب می‌آورد.

زبان‌شناس معروف به نام واستوکف در آثار خود قیودی را که به جای گزاره می‌نشینند (предикативные наречия) و صفات را نیز جز افعال محسوب می‌کند. واستوکف، بر عکس شاخماتوف، نگاه عمیق‌تری به واژه‌های شبه‌گزاره دارد و واژه‌هایی از قبیل: **нельзя, жаль, лень**

را نیز جزء واژه‌های شبه‌گزاره قلمداد می‌کند.
واستوکف حتی واژه‌هایی را که بدون نهاد نمی‌توانند به کار روند، به علت کاربرد مصدر در جمله، جزء کلمات شبه‌گزاره محسوب می‌کند. به مثال زیر دقت کنید:

ترکیب گزاره

Он готов заниматься с вами.

۱- او حاضر است با شما کار کند.

فعل به صورت مصدر شبه‌گزاره نهاد

مضارع التزامي

برخی از زبان‌شناسان واژه‌های شبه‌گزاره را به گونه‌ای گستردۀ بررسی کرده‌اند و صفت‌های کوتاه، **должен, рад** را بی‌توجه، به بایستگی نهاد در زمرة واژه‌های شبه‌گزاره قلمداد کرده‌اند. به نظر مؤلف، صفات کوتاه را نمی‌توان در زمرة واژه‌های شبه‌گزاره محسوب کرد، زیرا از لحاظ نحوی در کنار خود نیاز به نهاد دارند.

تیخونف در کتاب دستور زبان روسی معاصر می‌نویسد، شبه‌گزاره واژه غیر قابل تغییری

است که نشان دهنده حالت و وضعیت انسان می‌باشد، و در ترکیب با فعل ربطی به کار می‌رود (تیخونف، ۲۰۰۲، ص ۴۰۵).

بحث و بررسی

به منظور بررسی و تجزیه و تحلیل هر چه بهتر مطالب، مؤلف واژه‌های شبه‌گزاره زبان روسی را به چهار گروه تقسیم کرده و هر گروه را به تنها بیان می‌کند.

گروه ۱:

برخی از زبان‌شناسان معتقدند واژه، یا ترکیب واژه‌هایی که می‌توانند نقش گزاره را ایفا کنند، در بعضی از ساختارها بیانگر وضعیت محیط اطراف، وضع روحی یا جسمی انسان است. معمولاً این‌گونه ساختارها در زبان فارسی، بر عکس زبان روسی، دارای نهاد یا مستندالیه یا فاعل می‌باشند. معادل این ساختارهای زبان روسی که قید جانشین گزاره می‌شود معمولاً در زبان فارسی جملات سه جزیب‌اند، که این جملات از مستندالیه، مستند و فعل ربطی تشکیل می‌شوند. به مثال‌های زیر توجه کنید:

1- Мне грустно.

شبه گزاره متمم(نهاد واقعی)

- من غمگین هستم.
مستندالیه مستند فعل ربطی

2- Мне хорошо.

شبه گزاره متمم(نهاد واقعی)

- (من) حالم хочу است.
مستندالیه مستند فعل ربطی

همانطور، که مشاهده می‌کنید در ساختارهای زبان روسی، معمولاً این‌گونه جملات، به طور معمول، از دو جزء متمم (نهاد واقعی) و شبه‌گزاره ساخته شده‌اند. در زبان روسی در این گونه جملات، نهاد واقعی جمله تحت تأثیر ارتباط نحوی با شبه‌گزاره به صورت متمم در حالت بهای بیان می‌گردد.

در زبان روسی این‌گونه ساختارها معمولاً تک عضوی (**односоставное предложение**) هستند. به عبارت دیگر، این جملات فقط دارای یک عضو به نام گزاره می‌باشند که توسط یکی از واژه‌های شبه‌گزاره، به تهایی یا با کمک کلمه دیگر بیان می‌شوند. در زبان فارسی، بر عکس زبان روسی، معمولاً این ساختارها دو عضویند (**двусоставное предложение**) (به جملات فارسی شماره ۱ و ۲ توجه کنید). در برخی از ساختارهای زبان روسی، ضمیر متصل فاعلی به مستدلایه جمله متصل می‌شود. (حال + م). و به طور معمول از کاربرد مستدلایه واقعی جمله (من) خودداری می‌شود.

همانطوری که در مطالب بالا یادآوری شد، در زبان روسی در ترکیب این جملات، قیودی به کار می‌روند که بیان کننده وضعیت جسمی انسان می‌باشند و بیشتر آنان به آوای «**о**» ختم می‌شوند. برخی از قیودی که در این گونه ساختارها به کار می‌روند، عبارتند از: **жарко** (گرم است)، **холодно** (سرد است)، **больно** (دردنگ است)، **плохо** (بد است)، **стыдно** (شرم آور است)، **горько** (سوژناک است)، **уютно** (راحت است). برخی از ساختارهای زبان روسی این گروه، در زبان فارسی به صورت جملات بدون شخص بیان می‌شوند. به عبارت دیگر به اجزای این گروه در زبان فارسی نمی‌توان از لحاظ نحوی مستدلایه اضافه کرد. مانند **горько** (سوژناک است)، **скучно** (ملال آور است).

در زبان فارسی، برخی از واژه‌های شبه‌گزاره زبان روسی، با کمک حرف اضافه بیان می‌شوند، مانند:

- 1- **Ему горько.** ۱- برای او سوژناک است.
- 2- **Ему больно.** ۲- برای او دردنگ است.
- 3- **Ему скучно.** ۳- برای او ملال آور است.

گروه ۲:

روزنال در کتاب دستور معاصر زبان روسی واژه‌های شبه‌گزاره را چنین تعریف می‌کند، واژه‌های شبه‌گزاره در جملات بدون شخص به کار می‌روند و جمله زیر را مثال می‌آورد: **Слышать выше пішнєадгай шма хндедар аст.** (شنیدن پیشنهادهای شما خنده‌دار است).

مستدلایه	مستد فعل ربطی	شبه‌گزاره	گروه مفعولی
----------	---------------	-----------	-------------

(روزنال، ۲۰۰۴، ص ۲۶۴)

در زبان فارسی، این‌گونه ساختارها اغلب دارای سه جزء: مسند الیه، مسند و فعل ربطی‌اند.

شلياکين در کتاب *راهنمای مباحثت دستوری*، در مورد کلمات شبه‌گزاره، واژه **трудно** را نیز در گروه واژه‌های شبه‌گزاره قلمداد می‌کند و برای ثبات ادعای خود، این‌گونه مثال می‌آورد:

Eй трудно говорить по-русски.

نهاد شبه‌گزاره متمم

(شلياکين، ۲۰۰۵، ص ۱۹۳)

برای او صحبت کردن به زبان روسی سخت است.
متهم مسند الیه قید مسند فعل ربطی

در جمله یاد شده، تحت تأثیر خاصیت نحوی مسندالیه (صحبت کردن)، در جمله متمم برای «او»، که در ساختارهای گروه قبلی وجود نداشت، مشاهده می‌شود.

همان طوری که مشاهده می‌کنید، در زبان روسی شبه‌گزاره (**трудно**) از لحاظ نحوی، هم متمم (ей) و هم نهاد (говорить) را در کنار خود دارد. این‌گونه ساختارها در زبان روسی با ساختارهای قبلی، از لحاظ اینکه نهاد جمله به صورت مصدر به کار رفته، متفاوت است. در هر صورت، این ساختارها در زبان فارسی از سه جزء تشکیل می‌شوند: مسندالیه (صحبت کردن)، مسند (سخت)، فعل ربطی (است). در کنار این سه عضو اصلی، وجود عضو دیگر نیز امکان‌پذیر است.

گروه ۳:

در زبان روسی واژه‌هایی وجود دارند که لزوم و ضرورت انجام کار را می‌رسانند. این کلمات در گروه واژه‌های شبه‌گزاره محسوب می‌شوند و همراه با کلمه دیگری، گزاره جمله را تشکیل می‌دهند، مانند:

ترتیب گزاره

1- Мне надо идти домой.

قید (مکان) شبه‌گزاره متمم (نهاد واقعی)

۱- من باید به خانه بروم.

نهاد فعل معین قید (مکان) گزاره

ترکیب گزاره

2- Ему необходимо позвонить на работу.

شبه‌گزاره نهاد واقعی قید

۲- او باید به سرکارش تلفن کند.

نهاد فعل معین قید مکان مضارع التزامی

ترکیب گزاره

3- Ему нужно прочитать эту книгу.

شبه‌گزاره نهاد واقعی گروه مفعولی

۳- او باید این کتاب را تمام کند (تا آخر بخواند).

نهاد فعل معین گروه مفعولی مضارع التزامی

در زبان روسی، در ساختارهای یاد شده، واژه‌های شبه‌گزاره که ضرورت و لزوم انجام عمل را بیان می‌کنند، از لحاظ نحوی، باعث می‌شوند: الف- فعل جمله که جزء ترکیب گزاره محسوب می‌شود، به صورت مصدر به کار رود. ب- نهاد واقعی جمله در حالت بهای بیان شود. در این‌گونه ساختارها هر یک از اعضاء، یا به طور کلی جمله می‌توانند وابسته‌ای به همراه داشته باشد. در جمله یاد شده فعل «идти» در کنار خود قید مکان домой را دارد.

در ساختارهای مشابه زبان فارسی، همانطوری که پیش‌تر گفته شد، تقریباً در همه جملات زبان فارسی، نهاد وجود دارد. شکل‌های مختلف فعل معین بایستن یا واژه‌های دیگر از لحاظ نحوی باعث می‌شوند که فعل جمله به صورت مضارع التزامی (بروم، تلفن کند و تا آخر بخواند) به کار رود.

روینچیک در کتاب دستور زبان فارسی ادبی معاصر افعال معین را بسیار وسیع تر بررسی می‌کند. واژه‌های بایستن، خواستن، توانستن، موظف بودن و غیره را در شمار افعال معین زبان فارسی منظور می‌کند. این زبانشناس معادل افعال معین را در زبان فارسی (модальные слова) معرفی می‌کند (روینچیک، ۲۰۰۱، ص ۲۲۶).

به طور کلی می‌توان ادعا کرد بسیاری از معادلهای جملات زبان روسی که فعل جمله با

کمک شبه‌گزاره و یا بدون آن به صورت مصدر بیان شده باشد، در زبان فارسی مضارع التزامی‌اند. مثال:

1- Я попросил брата купить мне два карандаша.

مصدر

۱- از برادرم خواهش کردم برای من دو مداد بخرد.
مضارع التزامی

2- Разрешите мне войти.

مصدر

۲- اجازه بدھید، وارد باشوم.
مضارع التزامی

3- Можно мне выйти?

مصدر

۳- آیا می‌توانم بیرون بروم?
مضارع التزامی

گروه ۴:

در زبان روسی در برخی از ساختارها، اسم می‌تواند نقش شبه‌گزاره را در ترکیب گزاره جمله ایفا کند. در این گونه جملات، اسمی که نقش شبه‌گزاره را به عهده دارد، از لحاظ نحوی باعث می‌شود که نهاد واقعی در حالت بهای قرار گیرد و فعل جمله به صورت مصدر به کار رود، مثال:

ترکیب گزاره

1- Мне лень заниматься.

شبه‌گزاره نهاد واقعی

۱- (من) тебелим мі آید درس بخوانم.
نهاد فعل مرکب مضارع التزامی

در جمله شماره ۱ زبان فارسی، هنگام بیان ساختار زبان روسی، تغییر بسیار جالبی رخ می‌دهد، ماهیت نحوی این گونه ساختارها باعث می‌شود واژه شبه‌گزاره زبان روسی (лень) هنگام بیان به زبان فارسی، به صورت فعل مرکب همراه با ضمیر متصل فاعلی (-م) به کار رود (تبلي -م- می آید)، با این یادآوری که ضمیر متصل فاعلی، با توجه به شخص نهاد (اول شخص، دوم شخص، سوم شخص و غیره) تغییر می‌کند. تحت تأثیر نحوی همین فعل مرکب

(تبلييم می‌آيد)، فعل درس خواندن، به صورت مضارع التزامي (درس بخوانم) بيان می‌شود. هم چنین در ساختار زبان فارسي، برعکس زبان روسی، نهاد به کار می‌رود. اين تغييرات در تمام ساختارها، كه اسم نقش واژه شبه‌گزاره را ايفا می‌کند، رخ می‌دهد، به مثال‌های زير توجه نمایيد:

ترکيب گزاره

2- Им охота слышать песни.

شبه‌گزاره متمم(نهاد واقعی) مفعول

۲- آن‌ها тмайл дарнд тране گوش بدھند.
نهاد فعل مرکب مفعول مضارع التزامي

در جمله شماره ۲، شبه‌گزاره جمله زبان روسی (охота) هنگام بيان به زبان فارسي، تبديل به فعل مرکب (تمايل دارند) می‌شود، ساختارهای مشابه، برعکس جمله شماره ۱، بدون كاربرد ضمير متصل فاعلی در زبان فارسي بيان می‌شود. به همين گونه، در زبان فارسي فعل گوش دادن تحت تأثير فعل مرکب (تمايل داشتن) به صورت مضارع التزامي به کار رفته است.

ترکيب گزاره

3- Нам пора задумываться о будущем.

شبه‌گزاره متمم(نهاد واقعی) متمم

۳- ما باید (وقت آن رسیده است که) به آینده مان فکر بکنیم.
نهاد فعل معين قسمتی از جمله مرکب متمم مضارع التزامي

در جمله شماره ۳ زبان فارسي نيز می‌توانيم هم از دو فراکرد پایه (وقت آن رسیده است) و پیرو (که به آینده مان فکر بکنیم) استفاده کنیم و یا اسم (пора). را به صورت يکی از اشکال منجمد فعل معين بايستان (باید) بيان کنیم. در هر صورت گزاره جمله تحت تأثير روابط نحوی به صورت مضارع التزامي (فکر بکنیم) در جمله به کار می‌رود. در صورتی که جمله شماره ۳ زبان فارسي، حتی اگر به صورت جمله مرکب:

(وقت آن رسیده است که به آینده مان فکر بکنیم)،

جمله پایه جمله پیرو

بیان شود، متوجه می‌شویم که فعل جمله زبان فارسی باز به صورت مضارع التزامی (فکر بکنیم) به کار رفته و جمله دارای نهاد (نهاد نهان) است که به صورت ضمیر متصل فاعل (م) در فعل «فکر بکنی + م» مستتر است.

کاستاماروف و ماکسیموف در کتاب دستور معاصر زبان روسی برخی از اجزای سخن را نیز در گروه واژه‌های شبه‌گزاره به حساب می‌آورند. این زبان‌شناسان عقیده دارند، برخی از اسمی و صفت‌های فعلی مفعولی کوتاه نیز می‌توانند نقش واژه‌های شبه‌گزاره را ایفا کنند (کاستاماروف، ۲۰۰۳، ص ۴۸۸).

نقشه نظرات این دو زبان‌شناس را می‌توان در مثال زیر مورد بحث و بررسی قرار داد:

ترکیب گزاره

Решено купить оборудование.

شبه گزاره مفعول

تصمیم گرفته شده است، تجهیزات را بخرند.
فعل مجهول مفعول مضارع التزامی

به نظر مؤلف، ما مجاز نیستیم کلماتی مانند صفات فعلی مفعولی کوتاه را جزء واژه‌های شبه‌گزاره محسوب کنیم، زیرا قالب‌های بدون شخص قبلی که این‌گونه واژه در آن قرار گرفته و معیارهای به دست آمده مورد ابهام و شک و تردید قرار می‌گیرد.

برای روشن شدن آنچه مورد نظر مؤلف است به مثال‌های زیر توجه کنید:

1- Мне   отца   жалъ.

شبه گزاره مفعول متهم (نهاد واقعی)

2- Слышать   иранские песни   приятно.

شبه گزاره مفعول نهاد واقعی (به صورت مصدر)

3- Нам интересно говорить с вами.

متهم نهاد واقعی شبه گزاره متهم

4- Старику трудно подняться.

نهاد واقعی   شبه گزاره   متمم
ترکیب گزاره

5- Ему нужно учиться на факультете.

قید مکان   شبه گزاره   متمم

۱- برای پدر متأسف هستم.

مستدالیه   مستند   فعل ربطی

۲- شنیدن ترانه ایرانی دلپذیر است.

ترکیب مستدالیه   مستند   فعل ربطی

۳- صحبت کردن با شما برای ما جالب است.

ترکیب مستدالیه   متمم   مستند   فعل ربطی

۴- برای پیرمرد بالا رفتن سخت است.

متمم   مستند الیه   مستند   فعل ربطی

۵- او باید در دانشکده تحصیل کند.

نهاد   فعل معین   قید مکان   مضارع التزامی

همانطوری که مشاهده می‌کنید در زبان روسی در ساختارهایی که شبه گزاره به کار می‌رود، معیارهای به شرح زیر وجود دارند.

الف- شبه گزاره به تنها بی نقص گزاره را ایفا می‌کند، نهاد واقعی در حالت بهای قرار دارد و امکان وجود وابسته دیگری وجود دارد (مثال شماره ۱). ساختارهای مشابه در زبان فارسی از مستدالیه، مستند و فعل ربطی تشکیل شده است.

نهاد جمله به صورت مصدر به کار می‌رود، شبه گزاره به تنها بی نقص گزاره را ایفا می‌کند، امکان کاربرد نهاد در حالت بهای، در این گونه ساختارها وجود دارد. در این گونه ساختارها کاربرد وابسته دیگر نیز امکان‌پذیر است. هنگام بیان این گونه ساختارها در زبان فارسی، از سه جزء: مستدالیه، مستند و فعل ربطی استفاده می‌کنیم (مثال شماره ۲، ۳ و ۴).

با بررسی و تجزیه و تحلیل جمله شماره ۲ زبان روسی فارسی متوجه می‌شویم که ترانه‌های ایرانی در جمله روسی گروه مفعولی را تشکیل می‌دهند ولی در زبان فارسی ترکیب

شنیدن ترانه‌های ایرانی، مسنداً لیه محسوب می‌شود.

با توجه به آنچه گفته شد، نمی‌توان صفت فعلی مفعولی کوتاه را جزء واژه‌های شبه‌گزاره محسوب کرد، زیرا، کاربرد صفت فعلی مفعولی کوتاه، مانند صفت کوتاه بدون نهاد، مقدور نمی‌باشد. به نظر مؤلف واژه‌های شبه‌گزاره، کلماتی هستند که در ساختار خود اجازه کاربرد نهاد واقعی در یکی از حالت‌های زبان روسی به ویژه حالت بهای و یا به صورت مصدر را می‌دهند. صفت فعلی مفعولی کوتاه در زبان روسی، خود از لحاظ نحوی نمی‌تواند نهاد واقعی، در حالت بهای را داشته باشد.

ج- در برخی ساختارهای زبان روسی، شبه‌گزاره دارای معنی لزوم و ضرورت انجام کار است. معادل این گونه واژه‌ها در زبان فارسی افعال معین‌اند. این افعال در زبان فارسی در شکل جامد و غیر قابل تغییر خود (باید، لازم است و غیره) باعث می‌شوند که فعل جمله به صورت مضارع التزامی بکار رود، مثال شماره ۵.

نتیجه‌گیری

واژه‌های شبه‌گزاره زبان روسی، هنگام بیان در زبان فارسی، باعث می‌شوند که جملات یا از سه جزء: مسنداً لیه، مسنند و فعل ربطی تشکیل شوند، و یا فعل به صورت مضارع اخباری در جمله به کار رود.

نقش واژه‌های شبه‌گزاره را در زبان روسی، قید یا اسم ایفا می‌کند. در زبان فارسی، در ساختارهای مشابه، به هیچ وجه این نقش را اسم یا قید ایفا نمی‌کنند. در زبان روسی به واژه‌هایی شبه‌گزاره گفته می‌شود که از لحاظ نحوی، در صورت داشتن نهاد واقعی، باعث شوند نهاد در یکی از حالت‌های زبان روسی (عمدتاً حالت بهای) صرف گردد.

منابع

- ۱- شریعت، محمد جواد، *دستور زبان فارسی*، انتشارات اساطیر، تهران، ۱۳۷۵.
- ۲- فرشیدورد، خسرو، *گفتارهایی درباره دستور زبان فارسی*، مؤسسه انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۷۸.
- ۳- مهیار، محمد، *فرهنگ دستوری*، نشر میترا، تهران، ۱۳۷۶.
- ۴- Академия наук, *Русская грамматика*, Издательство Наук, М., 1982.

- 5- Белошапкова, В. А., *Современный русский язык*, Азбуковник, М., 2003.
- 6- Костомаров, В.Г., *Современный русский литературный язык*, Гардарики, М., 2003.
- 7- Розналь, Д. Э., *Современный русский язык*, Айрис-пресс, М. , 2004.
- 8- Рубтчик, Ю.А., *Грамматика современного персидского литературного языка*, Восточная литература, М, 2001.
- 9- Тихонов, А. Н., *Современного русского языка*, Цитадель-трейд, М., 2002.
- 10- Шелякин, М. А., *Справочник по русской грамматики*, Русский язык, М., 2005.